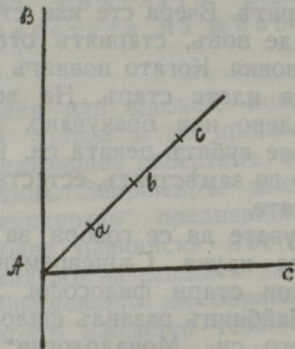

„даденото“ подразбира непрекъснатъ процесъ на проявяване. Съ едно даване въпросътъ не се изчерпва.

Какъ разбирате мисълта, че старото не се губи, нито може да се отрече? Представете си, че имате едно семе — А, което посаждате въ земята, т. е. въ гжстата материя (фиг. 1).

фиг. 1.

Семето пуца коренчета надолу, дето проявява своя животъ. Следъ време се явява стъбълце, клончета и листа. Семето А проявява живота си нагоре, въ точка В, т. е. въ рѣдка срѣда. Правата АС представя равнището на почвата. Между дветъ прави АС и АВ имаме равнодействуващата, която представя резултатъ. Дойдемъ ли до резултата, виждаме, че той е непреривенъ процесъ, а именно, въ продълже-